

Artikel 2.

Rusland bibeholder sin nuværende Skatte- og Toldlovgivning med Hensyn til Sukkeret, og den vil ikke forøge de Fordele, som kunde resulterere for Producenterne af den Maksimum-Salgspris for det indenrigske Marked.

Artikel 3.

I Betragtning af den Særstilling, der i Henhold til foranstaaende Artikel bliver tilstaaet Rusland, forpligter dette sig til kun at udføre mod Godtgørelse eller Fritagelse for Accise en Sukkermængde, der for 6 Aar fra 1. September 1908 at regne ikke maa overskride et Maksimum af 1 Mill. Tons.

Denne Udførselsmængde skal fordeles mellem de forskellige Finansaar efter Handelens Behov, dog saaledes, at den for hvert Finansaar bestemte Udførsel ikke maa overskride følgende Mængde:

Dobbelt Finansaar fra 1. September 1907 til 31. August 1909.....	300,000	Tons.
Finansaar 1. September 1909 til 31. August 1910	200,000	—
— — 1910 - — 1911	200,000	—
— — 1911 - — 1912	200,000	—
— — 1912 - — 1913	200,000	—

De i nærværende Artikel nævnte Forpligtelser finde ikke Anvendelse paa Udførselen

- 1) til Finland;
- 2) til Persien (for den Udførsel, der gaar ad det kaspiske Hav og ad Landgrænsen, men ikke for den, der gaar via den persiske Havbugt); og
- 3) til de andre Nabolande til Rusland i Asien (kun for Udførsel ad Landgrænsen) med Undtagelse af asiatiske Tyrkiet.

Artikel 4.

Ruslands Tiltrædelse træder i Kraft fra den 1. September 1908 at regne.

I sit første Møde efter den 1. September 1912 skal den faste Kommission enstemmigt statuere over Ruslands Forhold, saafremt dette maatte bestemme sig til at fortsætte som Konventionsstat udover den 1. September 1913.

Saafremt der i Kommissionen ikke skulde blive Enighed, skal Rusland betragtes, som om det har opsagt Konventionen fra den 1. September 1913.

Artikel 5.

Nærværende Protokol skal ratificeres, og Ratifikationerne skulle deponeres i Bryssel i Udenrigsministeriet snarest muligt og i alt Fald inden 1. Februar 1908.

Endelig har Kommissionen i sit sidste Møde vedtaget følgende

Protokol

af 17. Marts 1912

angaaende Fortsættelsen af den ved Sukkerkonventionen af 5. Marts 1902 dannede internationale Union.

Artikel 1.

De kontraherende Stater forpligtede sig til for et Tidsrum af 5 Aar, fra den 1. September 1913 at regne, at forlænge Sukkerkonventionen af 5. Marts 1902, saaledes som den er ændret og udfyldt ved Protokollen af 26. Juni 1906 angaaende Schweiz' Tiltrædelse, endvidere ved Tillægsakten af 28. August 1907 angaaende Ruslands Tiltrædelse, for Schweiz' Vedkommende dog med Forbehold af den Stemmeret,